

Liefdevol gedenken wij

MEVROUW

Francine VANTROYEN

Mede-zaakvoester van Wasserij Dumalin Brugge

echtgenote van de heer Willy DUMALIN

geboren te Brugge op 22 januari 1938 en thuis
in familiekring godvruchtig overleden op 1 maart 2007.

Lieve mama,

Waarom moest je nu zo onverwachts weggaan van ons ? Waarom toch ?

Je was heel je leven al bang van dokters en zei altijd : eens ik in de kliniek beland, zal ik er nooit meer uitkomen. Toch hebben we je kunnen overtuigen om je gezondheid te verzorgen. Je had dit nu zo goed zelf onder controle. Ook liet je je behandelen voor je ogen na nieuwjaar 2007. Nee, je wou niet blind worden, en heb je je laten opereren zodat je toch altijd nog iets zou kunnen zien. Ja, jij was zo goed bezig om jezelf te verzorgen en we hielpen je daarbij zoveel mogelijk. Je wou nog zo lang mogelijk bij ons blijven. Maar het heeft niet meer mogen zijn. Waarom ?

eens thuis komen, ook al was het maar voor een 2-tal weken. Deze laatste wens hebben wij jou nog net kunnen geven. Je kwam thuis en je werd rustig. Een hele nacht geslapen, de eerste sinds weken want in de kliniek lukte dit niet. Daarna een prachtige ochtend thuis, een verwarrende namiddag en tenslotte een onrustige nacht. Spijtig dat wij je niet langer bij ons konden houden. Voor ons was het afscheid te kort. Maar we denken dat het heengaan voor jou gegaan is zoals je wou. Thuis, zonder pijn, met je dichte familie bij je. Mama, eens komen we weer bij elkaar. Eens moeten we allemaal gaan en dan zien wij jou terug.

Tot dan,

Willy, Michèle, Chantal en Danny

*Haar echtgenoot en kinderen
danken u oprecht voor uw bliken van medeleven.*

In de wasserij stond jij voor iedereen klaar. Tot een 6-tal weken voor je heengaan wou je ons helpen in de zaak. Je was een echte doorzetter, je deed maar voort. Zelfs met je verjaardag op 22 januari 2007, wou je nog met ons uit eten gaan om je verjaardag te vieren. Wij wisten toen nog bijlange niet hoe ziek je was, en dat wij jouw laatste verjaardag met je hadden gevierd.

Onze pa werd ernstig ziek een 4-tal jaar geleden; Toch met jouw steun en zijn grote wilskracht overwon hij zijn ziekte. Tot en met je laatste dagen thuis, was jij zijn wekker en zei jij hem wanneer hij op moest staan. Je zorgde zo goed voor hem.

Een grote dierenvriend, ja mama, dat was je zeker ! Je kon letterlijk en figuurlijk geen vlieg kwaad doen. Velen zeggen nu : je ma was koekegoed. Alle dieren waren je grootste vrienden. Je had je katten achteraan op de koer, het waren de jouwe niet maar alle dagen kregen ze eten van je. In huis heb je altijd viervoeters gewild en vertroeteld. Nu blijven jouw 2 katten, Witte kop en Triene op je zetel zitten en wachten ze geduldig op hun vrouwtje om op haar schoot te komen zitten. Maar hun vrouwtje zal niet meer komen bij hen zitten. Als wij op reis gingen, zorgde jij met volle toewijding voor onze 4 honden, je vertroetelde ze door bij hen te gaan zitten 's avonds en allerlei lekkere hapjes mee te brengen. Ze herkenden je direct aan je stem en aan je voetstappen.

Toen werd je ziek en wist je niet wat je overkwam. Je ging eerst terug beter worden maar het ging lang duren zei de dokter. Maar je was te zwak. Toen je verleden week te horen kreeg dat je zou sterven, wou je nog

